

beretning over, nu endelig har ført frem til, at regeringen er kommet med et forslag. Det vil jeg gerne takke både regeringen og ministeren for.

Det, der så er lidt tvivlsomt, er, hvad resultatet bliver af de nye regler. Ganske vist skriver man, at der er tale om liberalisering, men man laver jo et nyt system, og jeg synes på nuværende tidspunkt, at det er lidt svært at gennemskue systemet. Så lovens virkning, og hvordan den vil blive udført, må være afgørende for, om der bliver tale om liberalisering. Derfor er det også nødvendigt, at vi allerede på nuværende tidspunkt giver tilsagn om – det vil jeg i hvert fald give tilsagn om – at det her område vil blive fulgt ganske nøje, så vi ser, at det ikke kun er ord i et forslag, men at der også reelt bliver tale om en liberalisering af lovgivningen.

Det, der jo er vigtigt, er, at de kommende forældre, også kaldet adoptanterne, får styrket deres stilling i det her, at vi på alle mulige måder prøver at gå ind og støtte og hjælpe dem til, at de kan gennemføre en adoption. Det er også vigtigt, at det bliver nemmere og mindre bureaukratisk, end det har været hidtil.

Selvfølgelig skal adoptanterne godkendes. Det er der jo ingen tvivl om. På en eller anden måde må vi lige se folk an: Er det nu også rimeligt, at vi gennemfører en adoption, eller er det ikke rimeligt? Spørgsmålet er så, om det bliver bedre, ved at vi laver et obligatorisk og ganske dyrt kursus. Det mener vi i Fremskridtspartiet ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det er ikke hensigtsmæssigt, at man går ind og siger, at det simpelt hen er obligatorisk, og at man siger, at en forudsætning for, at man overhovedet kan få lov til at adoptere, er, at man først har været på et kursus.

Da jeg blev far, var jeg ikke på noget kursus. Og det er egentlig gået meget godt indtil nu – hvis jeg selv skal sige det. Og jeg synes egentlig, at det går meget godt for de fleste forældre i Danmark. Det dér med at få børn går egentlig meget godt. Det klarer de ganske fint. Og så er spørgsmålet: Hvorfor skal man så på sådan et meget dyrt næsten managementagtigt kursus over et par weekender for at finde ud af, hvordan man skal adoptere et barn? Det synes jeg er forkert.

I øvrigt synes jeg også, man burde gå i en anden retning og sige: I stedet for at det er det offentlige, der står for det, hvorfor så ikke inddrage de formidlende organisationer langt mere i dette arbejde? Det er dem, der ved, hvad det

handler om, det er dem, der tager ud i de forskellige lande rundt om i verden og sørger for at formidle kontakterne. De ved, hvad det drejer sig om. De har set det så mange gange. Det er dem, der er med, når selve adoptionen bliver gennemført, så hvorfor ikke lade organisationerne komme længere med ind i dette arbejde?

Med hensyn til kurser vil jeg sige, at det enten må være frivilligt at deltage i dem, eller også skal det være gratis. Det må være vores bud på det.

Jeg synes også, det er synd, at de formidlende organisationer først kommer ind i billedet på så sent et tidspunkt. Jeg synes egentlig, de skulle have været inde på et langt tidligere tidspunkt, og som jeg sagde før, mener jeg, at de formidlende organisationer skal have langt mere at skulle have sagt i disse sager, end tilfældet er, og end tilfældet bliver med ministerens forslag.

Så er jeg glad for, at man får sikret en mere ensartet praksis rundt om i Danmark. Vi må se, om det løfte bliver ført ud i livet.

Jeg er også glad for, at vi får denne – i citationstegn – 3-måneders-karantæne fjernet, for det er selvfølgelig ikke rimeligt, at myndighederne først længe efter, at barnet er kommet til Danmark, kan finde ud af at få adoptionen godkendt. Det må være rimeligt, som det nu er foreslået, at barnet for så vidt er godkendt fra den dag, det kommer til Danmark.

Så er der det med helbredsforholdene, hvor der jo har været nogle ganske urimeligt strenge krav til, hvordan ens helbred skal være, for at man kan få lov til at adoptere, og igen kan jeg bakke helt op om, hvad den konservative ordfører sagde. Hvis enlige kan få lov til at adoptere, hvorfor skulle et ægtepar, hvor den ene har en måske endda helt ubetydelig sygdom, så ikke også få lov til at adoptere? Vi forventer, at forslaget her får gjort op med det, men det er klart, at det er noget af det, der skal sættes spørgsmålstegn ved.

Så er der hele spørgsmålet om, at man giver mulighed for, at flere organisationer kan komme ind på banen. Det synes jeg nok er lidt flot. Vi har ikke noget imod, at der bliver åbnet og givet mulighed for, at andre og flere organisationer kan komme til, men man skal bare gøre sig klart, at det ikke er noget, man sådan bare gør. Det er ikke fra den ene dag til den anden, man bliver enig med sig selv om, at nu vil man også til at formidle adoption af udenlandske